

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

SO Marcin Graczyk

SO Renata Gąsior

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. i P. J.

o sprostowanie świadectwa pracy, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezpodstawne oraz odszkodowanie za straty moralne i emocjonalne

na skutek zażalenia powoda K. S. z dnia 10 lipca 2017 r.

na zarządzenie Przewodniczącego posiedzenia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 czerwca 2017 r., sygn. akt VI P 132/17 w przedmiocie zwrotu pozwu

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Marcin Graczyk SSO Zbigniew Szczuka SSO Renata Gąsior

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 12 czerwca 2017 r. Przewodniczący posiedzenia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z powództwa K. S. przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. i P. J.

o sprostowanie świadectwa pracy, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezpodstawne oraz odszkodowanie za straty moralne i emocjonalne zwrócił pozew. Sąd I instancji wskazał, że zarządzeniem z dnia 19 kwietnia 2017 r. zobowiązał powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez przedłożenie jego odpisu z załącznikami w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu. Sąd Rejonowy podniósł, że dokumenty przedłożone przez powoda nie zawierają kompletu załączników, gdyż brak jest wydruku z korespondencji sms, skanu strony aktu notarialnego oraz odpisu KRS pozwanej spółki. W związku z powyższym

Sąd I instancji zastosował dyspozycję zawartą w art. 130 § 2 k.p.c., zgodnie z którym

po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie, które nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu (k. 19 a. s.).

Powód w dniu 10 lipca 2017 r. wniósł zażalenie zaskarżając powyższe zarządzenie

w całości. Powód wskazał, że w korespondencji pocztowej z dnia 28 kwietnia 2017 r. omyłkowo nie zostały dołączone dwa załączniki do odpisu pozwu (k. 36 a. s.).

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie powoda okazało się być niezasadne i podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 130 § 1 k.p.c., jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma,

do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym.

Na podstawie art. 130 § 2 k.p.c., po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

Jak wynika z poglądów wyrażonych w orzecznictwie, „stosownie do przepisu

art. 130 § 1 zd. 1 k.p.c. oraz art. 130 § 2 zd. 1 k.p.c. pismo procesowe podlega zwrotowi przez przewodniczącego, jeżeli nie może, wskutek niezachowania warunków formalnych, otrzymać prawidłowego biegu. Wymogi formalne pozwu określa przepis art. 187 k.p.c. Kodeks

nie określa bliżej używanego pojęcia warunków formalnych, niespełnienie których uzasadnia ich usunięcie w trybie określonym w art. 130 k.p.c. Na ogół zgodnie przyjmuje się

w doktrynie i orzecznictwie, że przez braki formalne, możliwe do usunięcia w omawianym trybie, rozumiane są wymagania ogólne pism procesowych określone w art. 126 - 129 k.p.c.

i warunki ustanowione dla poszczególnych rodzajów pism (np. art. 187 k.p.c.). Chodzi zatem o naruszenie warunków formalnych pisma procesowego. Do nich należy brak oznaczenia sądu, do którego pismo miało być skierowane, niewskazanie imienia i nazwiska lub nazwy stron, ich przedstawicieli ustawowych lub pełnomocników, brak oznaczenia rodzaju pisma, brak wymienionych załączników lub brak podpisu. Pismo procesowe, będące pierwszym pismem w sprawie, może zawierać braki w odniesieniu do oznaczenia miejsca zamieszkania lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników, a także przedmiotu sporu. (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 czerwca 2013 r., sygn. akt

IA Cz 1057/13) Sąd Okręgowy zważył, że z ww. dyspozycji przepisu, ustawodawca w sposób jasny i klarowny uwypuklił przesłanki, których wypełnienie skutkuje zwrotem pozwu.

Do nich między innymi należy brak złożenia odpisu wszystkich załączników, które to powód zawarł w pozwie. W niniejszej sprawie powód wskazywał jedynie, że na skutek pomyłki

nie doręczył Sądowi I instancji pełnego odpisu załączników. Powoływanie się przez powoda na pomyłkę nie jest jednak okolicznością wyłączającą jego odpowiedzialność

za niewykonanie w sposób prawidłowy zarządzenia. W myśl orzecznictwa dotyczącego analogicznej sprawy, Sąd Okręgowy zważył, iż „brak formalny pisma w postaci braku załącznika stanowił przeszkodę w nadaniu sprawie biegu.

Ustawodawca w treści

art. 130 § 1 k.p.c. uznał, że na przeszkodzie nadaniu prawidłowego biegu pisma stoją takie niedokładności, których poprawienie lub uzupełnienie jest niezbędne dla prowadzenia sprawy. Przede wszystkim więc zobowiązanie Sądu należy wykonać, bowiem Sąd na tym etapie postępowania nie ma podstaw do dokonywania każdorazowo weryfikacji, czy niedołączenie załączników na które strona się powołuje uniemożliwia nadanie pismu prawidłowego biegu, czy też ze względu na rodzaj wymagania i istotę występującego braku nie stanowi przeszkody do kontynuowania sprawy.

Jeżeli strona powołuje się w pozwie

na dowód z dokumentu i wskazuje, że stanowi on załącznik do sprawy, musi się liczyć z tym, że będzie obowiązana złożyć w sądzie jego odpis. Obowiązku oceny mocy dowodowej dokumentów stanowiących załączniki do pozwu, przewodniczący na etapie badania braków formalnych pozwu nie ma. Przy czym z zaniechaniem złożenia przez stronę odpisu jednego

z wielu dokumentów nie należy niejako automatycznie utożsamiać z rezygnacją,

z wyłączeniem danego dokumentu z załączników przez stronę, a tym samym rezygnacji przez stronę z przeprowadzenia dowodu w sprawie. Nic nie sprzeciwia się w przyjęciu, że na etapie uzupełniania braków formalnych pozwu strona może modyfikować go od strony formalnej, jednakże musi wprost wyeksplikować, że wycofuje załączniki przedstawione do sprawy. Takiego oświadczenia powód zaś nie złożył.” (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 3 sierpnia 2012 r., sygn. akt I ACz 519/12) Jak słusznie zważył

Sąd I instancji, powód wykonując zobowiązanie nie przedłożył kompletu wymaganych załączników, które przedstawił pierwotnie do pozwu, co nie było kwestionowane przez strony procesu. W związku z powyższym Sąd Okręgowy nie miał podstaw do uwzględnienia zażalenia powoda. Na marginesie rozważań prawnych Sąd II instancji doszedł do przekonania, że zwrot powództwa nie wywołuje żadnych skutków prawnych, co powoduje, że powód w dalszym ciągu może wystąpić na nowo z przedmiotowymi roszczeniami.

Wobec powyższego, na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił zażalenie, o czym orzekł w sentencji postanowienia.

SSO Marcin Graczyk SSO Zbigniew Szczuka SSO Renata Gąsior

Zarządzenie: (...)

(...)